

A Fővárosi Törvényszék a Dr. Krajnyák és Társa Ügyvédi Iroda (cím1, ügyintéző: dr. Krajnyák András ügyvéd) által képviselt **felperes1** (cím2) felperesnek – a dr. Mizik Andrea ügyvéd (cím3) által képviselt **alperes1** (cím4) alperes ellen szerzői jog megsértésének megállapítása és jogkövetkezmények alkalmazása iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Törvényszék megállapítja, hogy az alperes 2021 januárjától 2021. augusztus 24-éig azzal, hogy a felperes nevét nem tüntette fel a honlapján nyilvánossághoz közvetített videó címe1, videó címe2, videó címe3, videó címe4, és videó címe5 című, a felperes által írt és előadott videók kapcsán, megsértette a felperes név feltüntetéséhez fűződő szerzői jogát és a névviseléssel kapcsolatos személyiségi jogát.

A bíróság ezért az alperest eltiltja a további jogsértéstől.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy az ítélet rendelkező részének jogsértést megállapító részét 15 napon belül jelentesse meg a weboldal1 honlap nyitóoldalán legfelül, kiemelt Arial betűtípussal, 10-es betűméretben 1 hónapon keresztül.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 200.000 (kettőszázezer) forintot és annak 2021. augusztus 24-től járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát.

Ezt meghaladóan a bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 840.490 (nyolcszáznegyvenegyezer-négyszázkilencven) Ft perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 nap alatt fellebbezésnek van helye, amelyet a Fővárosi Ítéltáblához címezve a Fővárosi Törvényszéknél lehet benyújtani.

A felek a fellebbezési határidő leteltét megelőzően közösen kérhetik, hogy a fellebbezést a Fővárosi Ítéltábla tárgyaláson kívül bírálja el.

Amennyiben a fellebbezés a perköltség viselésére vagy annak összegére vonatkozik, vagy csak az ítélet indokolása ellen irányul, a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el.

A felek tárgyalás tartását kérhetik.

A jogi képviselővel eljáró felek a határozat ellen benyújtott fellebbezéshez mellékelt közös kérelemben indítványozhatják, hogy az anyagi jogszabály megsértésére alapított fellebbezést közvetlenül a Kúria bírálja el.

I n d o k o l á s

[1] A felperes kognitív hipnoterapeuta. A kognitív hipnoterápia a testi és lelki egészségmegőrzést szolgáló terápiák új megközelítése, melyben egyesül a kognitív viselkedési terápia és hipnózis a modern idegtudományon alapuló elméletekkel. A felperes tanulmányait az Egyesült Királyságban végezte, fő szakterülete a szorongás, depressziós panaszok, alvászavar, addikciók, testzavarok kezelése, önbizalmi, illetőleg nőiséghez kapcsolódó kérdések vizsgálata. A felperes tevékenységét magánpraxisban végzi.

[2] Az alperes főtevékenysége szerint egyéb oktatási tevékenységgel foglalkozó gazdasági társaság, terméke a „márkanév”, egy olyan testi-lelki egészségmegőrzést segítő online program, amely elsősorban munkavállalóknak szól, nekik biztosít online felületet játékos kvízekkel, webináriumokkal, helyzetgyakorlatokkal, testi-lelki egészségvédő technikák elsajátításával, emellett a cégvezetők számára is csoportszintű tesztelés útján tájékoztatást nyújt a program arról, hogy a munkahelyi elégedettséget milyen egyéni problémák gyengítik, mi miatt csökken a csoportok teljesítménye.

[3] A felperes és az alperes közötti együttműködés 2020-ban kezdődött. 2020-ban a felperes megismerkedett résztulajdonossal, aki az alperesi cég résztulajdonosa és az alperesi ügyvezető, ügyvezető testvére. A felperes résztulajdonos közreműködésével arról egyeztetett az alperessel, hogy az alperesi „márkanév-program” program egyes moduljáról, melynek tematikáját az alperes határozta meg, a felperes feljegyzéseket készít, majd egy, a felperessel készült videó keretében a felperes saját kidolgozott, önállóan megfogalmazott gondolatait rögzítik, s azt a felperes a „márkanév” program moduljai keretében hasznosítja.

[4] A felperes el is küldött egy demó verziót, az ezzel elégedett alperes 2020. november 11-én megbízási szerződés tervezetet küldött a felperesnek (22.514/2022/1/F/3.). A megállapodást a felepres 2020. november 20-án küldte meg e-mailben aláírva résztulajdonosnak. Ez a megállapodás, amelyet az alperes nem írt alá, nem tartalmazza a felperes által ellátandó feladatokat. A megbízási díjat azonban óránként 10.000 forint bruttó összegben határozza meg és rögzíti, hogy a „megbízott tudomásul veszi...hogya általa

elkészített iratok a teljesítést követően a megbízó tulajdonát képezi, amely azzal szabadon rendelkezhet. A felek rögzítik, hogy a megbízottnak semmilyen szerzői joga, vagyoni joga nem keletkezik a végzett tevékenység alapján, az kizárólag a megbízott szellemi terméke marad.”.

[5] Az együttműködés keretében a felperes és az alperes 2021 január 6-án az alperes irodájában felvettek egy angol nyelvű videót, ekkor tehát megszületett az alperesi cég stúdióhelyiségében a videó címe1 videó felvétele, melyhez utólag a felperes az alperesnek megküldte kiegészítésként a kapcsolódó írásos anyagot és feladatsorokat. Ezt követően 2021. május

közepén megkezdődtek a felek közötti részletes egyeztetések, majd 2021. május 25-én sor került a videófelvételek elkészítésére 4 témakörben:

- videó címe 2 magyarul (videó címe2)
- videó címe 3 magyarul (videó címe3)
- videó címe 4 magyarul (videó címe4)
- videó címe 5 magyarul fejlesztés (videó címe5)

A felperes ezeket a videófelvételeket saját írásbeli jegyzetei, és saját ötletei alapján az alperesi tematika figyelembevételével mondta videóra. A felperesi munka ellenértékeként a felperes összesen 260.000 forintról állított ki számlákat, a számla ellenértékét pedig maradéktalanul megfizette az alperes (ügyszám1 mell.).

[6] A felperes a videók elkészítésén túl azokhoz kapcsolódó írásbeli anyagot és feladatokat is készített az egyes modulokhoz tartozó munkafüzetekhez.

[7] A felperes 2021 júniusában, miután észlelte, hogy a weboldall honlapra a vele felvett videók felkerültek, a véglegesen összeállított verziók egy-egy példányát kérte.

[8] A felek között a további együttműködés reményében több egyeztetésre is sor került, a felek között azonban a további videófelvételek szerzősége, illetőleg a szerzők személye és a szerzőket megillető jogdíj tekintetében éppúgy vita volt, mint a névfeltüntetés kérdésében. A felperes kérése ellenére ugyanis az alperes sem az egyes videókon, sem a márkanév-csapat tagjaként a weboldall honlapon nem tüntette fel a felperes nevét.

[9] Mindezek eredményeként a felperes 2021. augusztus 24. napján email útján közölte az alperessel, hogy a vele felvett 5 videó bármilyen felhasználását a továbbiakban megtiltja és kérte, hogy a videó teljes anyagát küldjék meg, valamint az eddigi felhasználás módjáról és mértékéről is adjanak tájékoztatást.

[10] Az alperes a felperesi felszólítást követően a videófelvételeket nem használta, azt a honlapján elérhetetlenné tette.

[11] A felperes keresetében kérte annak megállapítását, hogy az alperes 2021 januárjától folyamatosan azzal, hogy az alperes saját „márkanév-program” szolgáltatásához a felperes által elkészített videó címe1, „videó címe 2 magyarul” (videó címe2), „videó címe 3 magyarul” (videó címe3), „videó címe 4 magyarul” (videó címe4), és az „videó címe 5 magyarul fejlesztés” (videó címe5) tematikájú, felperes által írt és előadott videókat felhasználja - felperesi hozzájárulás nélkül - és azokon a felperes nevét nem tüntette fel, megsértette a felperesnek a nyilvánosságához közvetítéshez és a név feltüntetéséhez fűződő szerzői, vagyoni és személyes jogait. Kérte a felperes, hogy a bíróság kötelezze az alperest a jogsértés abbahagyására és tiltsa el a további jogsértéstől.

[12] Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest adatszolgáltatásra, a jogsértéssel érintett műveket birtokló alperesi munkatársak, üzleti partnerek nevééről és címéről, a jogsértéssel értékesített szolgáltatások értékesítésével elért nettó árbevételről havi bontásban, a jogsértéssel érintett

szolgáltatások reklámozására használt médiumokról és az erre vonatkozó reklámköltségekről, promóciókról.

[13] Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest elégtételadásra az ítélet rendelkező részének nyilvánosságra hozatalával a weboldall honlap nyitóoldalán, kiemelt Arial betűtípussal, 12-es betűméretben, 3 hónapi időtartamban. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 400.000 forint összegű sérelemdíj megfizetésére és marasztalja az alperest a perrel felmerült költségeiben. Perköltségigényét 3.026.696 forint + áfában jelölte meg. Ügyvédi munkadíj igényét megbízási szerződéssel és munkaóra kimutatással támasztotta alá. Emellett kérte 24.000 forint lerótt kereseti illeték és 111.900 forint fordítási költség felszámítását is.

[14] Keresete jogi alapjaként hivatkozott a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) 1. § (1) bekezdésére, 4. § (1) bekezdésére, a 9. § (2) és (6) bekezdésére, a 12. § (1) bekezdésére, 16. § (1) és (4) bekezdésére, valamint (6) és (7) bekezdésére is. Hivatkozott továbbá az Szt. 94. § (1) bekezdés a), b), d) és c) pontjaira, valamint a 94. § (10) bekezdésére. A sérelemdíj tekintetében az Szt. 94. § (2) bekezdésére, a szerzőségi minőségét illetően pedig az Szt. 94/B. (4) bekezdésére hivatkozott.

[15] A felperes a szerzőségét az Szjt. 94/B. § (4) bekezdésére alapította, szerzői műnek magát a videófelvételt tekintette - nem vitatva, hogy a videófelvételhez, mint személyes előadáshoz tartozó írásbeli előkészítő anyagok, vázlatok, feljegyzések is szerzői jogi kategóriába tartoznak.

[16] A nyilvánosságra hozatal mozzanata pedig az volt, amikor a felperes a vele készült videót az alperes rendelkezésére bocsátotta. Álláspontja szerint az alperes keveredik ellentmondásba, amikor egyszerre hivatkozik arra, hogy nincs a felperesnek szerzői joga, hiszen nem hozott létre egy szerzői művet, ugyanakkor azt is állítja, hogy a felperes lemondott szerzői jogairól a közöttük létrejött írásbeli felhasználási szerződésben.

[17] Nem vitatta a felperes, hogy egy videófelvétel nyilvánvalóan több személy együttes munkáját igényli, ugyanakkor a videófelvétel kizárólag a felperest szerepelteti, a felperes pedig a felvételen saját maga által megalkotott szövegét mondja fel. Ebből következően az alkotó kizárólagosan a felperes.

[18] Hangsúlyozta, hogy egyedi, eredeti alkotásról, szerzői műről van szó, az alperessel csupán a tematikát beszélte meg. A munkája tehát mindenképpen több, mint egyszerű angol nyelvű fordítás és felmondás. Annak igazolására, hogy kizárólagosan saját szellemi alkotását mondta el szöveggént az alperes által rögzített videókon, csatolta F/19 alatt a videó címe1 videófelvétellel kapcsolatos írásbeli anyagot, valamint az 5/F/17 alatt csatolta a „márkanév angol kifejezés1” című írásos anyagot, amelyet kiindulási alapként résztulajdonos állított össze a felperesnek. Hangsúlyozta, hogy a felvételt követően az előadás írásos, kibővített anyagát is elkészítette, illetőleg az előadásokhoz kapcsolódó házi feladatokat alkotott.

[19] Álláspontja szerint a felek között sem írásbeli megbízási szerződés nem jött létre a szerzői mű felhasználását illetően, sem szóbeli megállapodás. A felperes által csatolt 2020. november 20. napján kelt megállapodást ugyanis kizárólag a felperes írta alá, az alperes által szignált megállapodás példányt sem a felperes, sem az alperes nem csatolt. Az alperes által csatolt 2020. november 12-i, úgynevezett megbízási szerződésen pedig a felperes neve ugyan szerepel, a felperes aláírása azonban nem a felperes kezétől származik, így ez a szerződés nyilvánvalóan nem jött létre. Emellett utalt arra, hogy az általa aláírt megállapodáson nem szerepelnek az elvégzendő feladatok és a szerződés 6. pontjában az a kitétel, hogy a „megbízottnak semmilyen szerzői joga, vagyoni joga nem keletkezik a végzett tevékenység alapján” jogellenes kikötésnek minősül, hiszen a szerző a személyhez fűződő jogairól nem mondhat le.

[20] Előadta, hogy a közte és az alperes közt létrejött megállapodással egyfajta jövőbeli együttműködés volt mindkét fél célja, egy hosszú távon felépülő közös csapatmunka.

A megállapodás lényegi tartalmát a 2020. november 20-án általa aláírt szerződés tartalma tükrözi..

[21] Állította a felperes, hogy az együttműködésük ideje alatt kapott hozzáférést a weboldal1 honlapra feltöltött videókra, a vele készült felvételeket látta is, letölteni azonban nem volt módja. Ekként észlelte, hogy az alperes az ő kifejezett kérése ellenére nem tüntette fel a nevét sem a weboldal1 honlapra kikerült egyes videókon, sem a márkanév-csapat tagjaként sem. Utalt arra, hogy mivel 2021. augusztus 24. napján a szerzői jogaival érintett videók felhasználását megtiltotta, így a további használat mindenképpen jogellenesnek minősül.

[22] Az alperes jogsértő magatartása, álláspontja szerint, nyilvánossághoz közvetítéssel valósult meg, hiszen műveit az alperes, általa sem vitatottan felhasználta 2021. augusztus 24-től a felperes hozzájárulása nélkül, melyet ezen időponttól megvont, emellett pedig a felek között írásbeli felhasználási szerződés nem jött létre és az Szjt. 50/A. § (1) bekezdésében foglaltakkal szemben az alperes nem nyújtott részletes tájékoztatást a felperes számára a felhasználásáról, annak módjáról, mértékéről és a felhasználásból eredő bevételekről sem.

[23] A jogsértés folyamatosságát illetően a felperes arra is utalt, hogy jogsértő felhasználásnak minősül már a kép- és hangfelvételek digitális tárolása is, e körben utalt az SZJSZT 21/2022. számú szakvéleményére, amely kifejtette, hogy egy szerzői mű digitális formában történő tárolása szerzői jogi értelemben vett felhasználásnak minősül.

[24] Ugyanígy jogsértőnek minősül a név feltüntetésének elmaradása is. A felperes – állítása szerint – többször felhívta az alperest, hogy a nevét a videókon tüntesse fel, az alperes viszont csak azt vállalta, hogy a „márkanév-csapat” tagjaként szerepelteti a honlapon, azonban ez is elmaradt.

[25] Vitatta, hogy az alperes által ügyszám2 alatt csatolt szerződést ő aláírta volna, a névírás még csak nem is emlékeztet az ő aláírására. Az általa csatolt emailek is épp azt igazolják, hogy ő az egyeztetést követően 2020. november 19-én írta az alperesnek, hogy aláírta és visszaküldte az aláírt szerződést. November 12-én, az alperes által csatolt megbízási szerződésen szereplő dátum idején a felperes és az alperes még a szerződés tartamáról egyeztettek az ugyancsak felperes által csatolt email-váltások szerint. Ugyancsak ellentmond az alperes által csatolt szerződés valódiságának az alperes által írt, 2021. augusztus 16-i email tartalma, amely arról szól, miszerint az alpereseknél a felek között létrejött szerződésből csupán egy példány van, amelyet csak az alperesi ügyvezető írt alá. Ezzel ellentétes állításaival az alperes a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX.tv. (Pp.) 4. és 5. §-ában foglalt igazmondási és jóhiszeműségi elvet sértette meg.

[26] A felperes sérelmezte, hogy az alperes a bíróság felhívása ellenére nem csatolta valamennyi vele készült videóanyagot, az ötből csupán két témában készített videót csatolt, és nem csatolta a videók fordítását, csupán a videó témájával kapcsolatos rövid magyar nyelvű kivonatot nyújtott be. Az alperes nem csatolta a 2020. november 12-i megbízási szerződés eredeti

példányát sem, noha azt állította, az a rendelkezésére áll. A felperes arra is utalt, hogy a közte és az alperes között létrejött megállapodást úgy értelmezte, hogy az alperes használhatta mindazt az anyagot, amelyet ő készített, illetve amelyet vele filmre vettek, de a megállapodás semmiképpen sem zárhatja ki a szerzőnek a szabad felhasználási jogát. Azt a videóanyagot, amely az ő alkotása, akárhányszor újra videóra vehetné, az a saját szellemi terméke, használata őt is megilleti.

[27] Ami a sérelemdíjat illeti, felperes ennek összegét 400.000 forintban és annak 2021. augusztus 24-től járó késedelmi kamatában jelölte meg. A sérelemdíj alapja egyfelől az Szjt. 94. § (2) bekezdése, mely szerint a szerző személyhez fűződő joga megsértése esetén a polgári jog általános szabályai szerint sérelemdíjat is követelhet. Az alperes egyfelől megsértette az alperes a felperesnek a szerzőként feltüntetéshez fűződő jogát (Szjt. 12. § (1) bekezdés), emellett pedig megsértette a Ptk.-ban felsorolt személyiségi jogai közül a névviseléshez való jogát és a képmás vagy hangfelvétel elkészítéséhez és felhasználásához fűződő jogát (Ptk. 2:43. § f) pontja és 2:48. § (1) bekezdés).

[28] Hangsúlyozta, hogy a jogsértés tényén kívül további hátrány bizonyítása a sérelemdíj megállapításához nem szükséges, azonban a joggyakorlat alapján a sérelemdíj iránti igény függ a sérelmet szenvedett felet ért valamilyen negatív testi-lelki vagy a sérelmet szenvedő személyt körülvevő környezeti hátrányok bekövetkeztét. Az őt ért hátrányt abban konkretizálta, hogy az alperes jelentős piaci pozíciót elfoglaló nagyvállalatokkal áll kapcsolatban, akik a jelen helyzetben tévesen, az alperesi társaság más munkavállalóival hozzák kapcsolatba a felperes által készített szerzői jogi műveket. Hangsúlyozta a felperes, hogy kifejezetten sértőnek tekintette az alperesi törvényes képviselő neki címzett levelét (ügyszám3), mely szerint „ő mindössze a márkanév-program négy rövid, magyar nyelven már meglévő webinárját mondta fel angolul a társaság instrukciói alapján és rengeteg operatőri, rendezői, vágói, videószerkesztői munka után ebből lett kész anyag” – különösen az ezt megelőző, az ő munkáját feldicsérő alperesi nyilatkozatokat követően.

[29] A bíróság az alperest ügyszám4 végzésével felhívta arra, hogy 45 napon belül terjesszen elő írásbeli ellenkérelmet.

[30] Az alperes a felhívást átvette, arra határidőben ellenkérelmet nem terjesztett elő, ezért a bíróság ügyszám5 sorszámú végzésével ellene bírósági meghagyást bocsátott ki a kereseti kérelemben foglaltak szerint.

[31] Az alperes a bírósági meghagyás ellen ellentmondást és írásbeli ellenkérelmet is előterjesztett.

[32] Az ebben alperes kérte, hogy a bíróság a felperes keresetét utasítsa el és kötelezze őt perköltség megfizetésére.

[33] Perköltségigényét 300.000 forint + áfa összegben, azaz összesen 381.000 forintban jelölte meg és ehhez díjmegállapodást csatolt.

[34] Előadta, hogy az alperes és a felperes 2020. november 12-én kötött egymással megbízási szerződést – a megbízási szerződés egy példányát ügyszám2 szám alatt csatolta. A megbízási szerződés szerint az alperes a felperest angol nyelvű anyagok elkészítésében való közreműködésre bízta meg és a feladatok teljesítéséért óránként 12.000 forint megbízási díjat fizetett. Az alperes által csatolt megbízási szerződésen a megbízó és a megbízott titulus fölött névalírássok láthatóak.

[35] Az alperes az általa csatolt szerződés tartalmára, különösen annak 6. pontjára hivatkozva kifejtette, hogy a felperes az őt megillető szerzői vagyoni jogokról lemondott és ezért cserébe díjazásban részesült összesen 250.000 forint értékben.

[36] Nem vitatta, hogy a videókon rögzített előadás szerzői alkotás, még hozzá közös szerzői mű, melyet az operatőr-szerkesztő (az alperesi társaság ügyvezetője, ügyvezető) és az előadások összeállítója (résztulajdonos) alkotott meg. A felperes nem hozott létre szerzői jogi művet, mindössze a felperes instrukciói alapján több, magyar nyelven már meglévő webinar szöveget mondott fel angolul a kamerának. Azt, hogy kizárólagos fordítási feladatot bízta a felperesre, igazolja résztulajdonos 2020. augusztus 31-i e-mailje.

[37] Az alperes álláspontja szerint a felperes és alperes között kizárólag megbízási szerződés jött létre, melyben a felperesnek az volt a szerződéses kötelezettsége, hogy az alperes által megjelölt témákban meghatározott hívószavak alapján angol nyelven a saját szavaival előadjon és erről az alperes videófelvételt készített. Ezért a munkáért az óradíjban számított megbízási díjat a felperes megkapta, e tekintetében közöttük elszámolási vita nincsen. Az alperes álláspontja szerint maga a felperes is kizárólag egy megbízási szerződésre hivatkozott, mint amely közöttük megvalósult. Erre utal a 43. jegyzőkönyv 7. oldalán rögzített nyilatkozata: „Amikor megvalósult a videófelvétel, akkor az megfelelt annak, ami az én szerződéses kötelezettségem volt és a díjat meg is kaptam ezért.”. Ugyanígy nyilatkozott a 27. jegyzőkönyv 6. oldalán is a felperes: „...úgy értékeltem, hogy kifizették a tudásomat, azt, hogy milyen a megjelenésem, milyen az angol tudásom, milyen szakember vagyok és pénzért

cserébe azt az alperes majd felhasználja.”. Az alperes álláspontja szerint mindezek arról árulkodnak, hogy a felperes a szerződéses kötelezettségét teljesítette, az azért kikötött megbízási díjat megkapta és nincs, nem lehet további igénye.

[38] Az alperes álláspontja szerint a felek között 2020. november 12-én létrejött írásbeli szerződés, melyet a november 20-i dátumozású szerződés módosított. Álláspontja szerint a felperesi előadásban megjelenő gondolatok már korábban is az ő „márkanév-programjának” a részéhez tartoztak, ennek igazolására a weboldall honlap egyes oldalait csatolta. Utalt arra, hogy a programjába rengeteg pénzt, energiát és időt fektetett, eljárta annak védjegyzése körében, kialakított egy honlapot, amelynek fejlesztése és karbantartása komoly összegeket jelentett, ennek alátámasztására számlákat csatolt. Annak alátámasztására, hogy a felperes feladata egyszerű angolra fordítás és angol nyelven előadás volt 15/A/5 alatt csatolta a résztulajdonos és a felperes közötti emailváltást. Csatolta a felperessel felvett és még fellelhető videóanyagok vágatlan és vágott változatát. Arra a felperesi felvetésre, hogy ez nem valamennyi modulhoz tartozó felvételt jelenti akként reagált, hogy ennél több már nem áll rendelkezésére.

[39] Az alperes hangsúlyozta, hogy a felperessel készült videófelvevételek vágatlan nyersanyag és vágott, szerkesztett formában is rendelkezésre állnak, azokat a bíróság rendelkezésére bocsátja.

[40] A névviselést illetően az alperes előadta, hogy akként tünteti fel a közreműködők nevét, hogy a modulokban közreműködők névsorát a weboldalán tünteti fel (márkanév csapat), nem kerül azonban az feltüntetésre az egyes alkotókkal készített videófelvételen. Azt illetően azonban, hogy a felperes neve bármilyen formában feltüntetésre került-e, nem tudott választ adni.

[41] Hangsúlyozta az alperes, hogy a felperessel történt konfliktust és különösen a felperesnek a felhasználás megszüntetésére felszólító e-mailjét követően semmilyen anyag nem került felhasználásra, addig pedig csupán egyetlen megrendelő, a megrendelő részére került olyan „márkanév-program” értékesítésre, amelyben felperessel készült videófelvétel is szerepelt. Ez azonban a program továbbfejlesztésében és értékesítésében nem jelentett gondot, hiszen több száz hasonló modul állt a rendelkezésére. A felperessel egyezően adta elő, hogy a vita abból robbant ki, hogy a felperes a teljes anyagot kérte kiadni, ezt azonban az alperes jogszerűtlennek tartotta, hiszen az már az ő vállalkozásának részévé vált, azt a felperes a megállapodás alapján sem a saját szolgáltatása körében, sem annak reklámozásaként nem használhatná fel.

[42] A bíróság felhívására az alperes vállalta a felperessel készített videók vágatlan és vágott anyagának csatolását, illetőleg a felek között létrejött november 12-i megállapodás eredeti példányának csatolását, ezeknek az iratokhoz csatolására azonban nem került sor. Csatolta továbbá az általa benyújtott videóanyagok magyar nyelvű írott változatát.

[43] A kereset r é s z b e n a l a p o s .

[44] A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) 1. § (1) bekezdése kimondja, hogy ez a törvény védi az irodalmi, tudományos és művészeti alkotásokat.

[45] Az 1. § (2) bekezdés a) pontja szerint szerzői jogi védelem alá tartozik – függetlenül attól, hogy e törvény megnevezi-e – az irodalom, a tudomány és a művészet minden alkotása. Ilyen alkotásnak minősül különösen az irodalmi, szépirodalmi, szakirodalmi, tudományos, publicisztikai mű.

[46] Az Szt. 4. § (1) bekezdés szerint a szerzői jog azt illeti, aki a művét megalkotta (szerző).

[47] Az Szt. 9. § (1) bekezdés értelmében a szerzőt a mű létrejöttétől kezdve megilleti a szerzői jogok, a személyhez fűződő és a vagyoni jogok összessége.

[48] Az 9. § (2) bekezdése szerint a szerző személyhez fűződő jogait nem ruházhatja át, azok másként sem szállhatnak át és a szerző nem mondhat le róluk.

[49] Az Szt. 9. § (6) bekezdése kimondja, hogy a vagyoni jogok a törvényben meghatározott esetekben és feltételekkel átruházhatók, illetőleg átszállnak. A jogszerző – a jogok átruházására irányuló szerződés eltérő kikötése hiányában – a vagyoni jogokkal a továbbiakban rendelkezhet.

[50] Az Szt. 12.§ (1) bekezdés szerint a szerzőt megilleti a jog, hogy művén és a művére vonatkozó közleményen (...) szerzőként feltüntessék. A szerzőt a mű részletének átvétele, idézése vagy ismertetése esetén is meg kell jelölni.

[51] Az Szt. 16. § (1) bekezdése szerint a szerzői jogi védelem alapján a szerzőnek kizárólagos joga van a mű egészének vagy valamely azonosítható részének anyagi formában és nem anyagi formában történő bármilyen felhasználására és minden egyes felhasználás engedélyezésére. E törvény eltérő rendelkezése hiányában a felhasználásra engedély felhasználási szerződéssel szerezhető.

[52] Az Szt. 16. § (4) bekezdése értelmében, ha e törvény másképp nem rendelkezik, a szerzőt a mű felhasználására adott engedély fejében díjazás illeti meg, amelynek – eltérő megállapodás hiányában – a felhasználáshoz kapcsolódó bevétellel kell arányban állnia.

[53] Az Szt. 16. § (6) bekezdés értelmében jogosulatlan a felhasználás különösen akkor, ha arra törvény vagy az arra jogosult szerződéssel engedélyt nem ad, vagy ha a felhasználó jogosultságának határait túllépve használja fel a művet.

[54] Az Szt. 17. § d) pontja kimondja, hogy a mű felhasználásának minősül, különösen a nyilvánossághoz közvetítés sugárzással, vagy másként.

[55] Az Szt. 26. § (1) bekezdése értelmében a szerző kizárólagos joga, hogy a művét sugárzással a nyilvánossághoz közvetítse, és hogy erre másnak engedélyt adjon. Sugárzás a mű érzékelhetővé tétele távollévők számára hangoknak, képeknek vagy technikai megjelenítésüknek vezeték vagy más hasonló eszköz nélkül megvalósuló átvitelével.

[56] Az Szt. 94. § (1) bekezdés a), b), c) és d) pontja szerint jogainak megsértése esetén a szerző a jogsértővel szemben (...) követelheti a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását, a jogsértés vagy az azzal közvetlenül fenyegető cselekmények abbahagyását és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől. Követelheti, hogy a jogsértő – nyilatkozattal vagy más megfelelő módon – adjon elégtételt, és hogy szükség esetén a jogsértő részéről és költségén az elégtételnek megfelelő nyilvánosságot biztosítsanak. Követelheti, hogy a jogsértő szolgáltatson adatot a jogsértéssel érintett dolgok vagy szolgáltatások előállításában, forgalmazásában, illetve teljesítésében résztvevőkről, a jogsértő felhasználásra kialakított üzleti kapcsolatokról.

[57] Az Szt. 94. § (2) bekezdése szerint a szerzői jog megsértése esetén a szerző a polgári jogi felelősség szabályai szerint kártérítést is követelhet. Az e törvényben szabályozott személyhez fűződő joga megsértése esetén a szerző a polgári jog általános szabályai szerint sérelemdíjat is követelhet.

[58] Az Szt. 94. § (10) bekezdése szerint a bíróság a szerző kérelmére elrendelheti a határozatnak a jogsértő költségére történő nyilvánosságra hozatalát. A nyilvánosságra hozatal módjáról a bíróság dönt. Nyilvánosságra hozatalon kell érteni különösen az országos napilapban, illetve az internet útján történő közzétételt.

[59] Az Szt. 94/B. § (4) bekezdése értelmében az ellenkező bizonyításáig azt kell szerzőnek tekinteni, aki a művet először hozta nyilvánosságra.

[60] A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1) bekezdése kimondja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét, így különösen a magán- és családi élet, az otthon, a másokkal való – bármilyen módon, illetve eszközzel történő – kapcsolattartás és a jóhírnév tiszteletben tartásához való jogát szabadon érvényesíthesse, és hogy abban őt senki ne gátolja.

[61] A Ptk. 2:42. § (2) bekezdése értelmében az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak.

[62]

[63] A Ptk. 2:43. § f) és g) pontja szerint a személyiségi jogok sérelmét jelenti különösen a névviseléshez való jog megsértése, illetőleg a képmáshoz és a hangfelvételhez való jog megsértése.

[64] A Ptk. 2:48. § (1) bekezdése értelmében képmás vagy hangfelvétel elkészítéséhez, vagy felhasználásához az érintett személy hozzájárulása szükséges.

[65] A Ptk. 2:52. § (1), (2) és (3) bekezdése kimondja, hogy akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért. A sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire – különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára – a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni, azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges. A sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire – különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetre gyakorolt hatására – tekintettel, egy összegben állapítja meg.

[66] A Ptk. 6:7. § (1) bekezdése értelmében, ha a jognyilatkozatot írásban kell megtenni, az akkor érvényes, ha legalább a lényeges tartalmát írásba foglalják.

[67] A Ptk. 6:7. § (2) bekezdése szerint, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a jognyilatkozat akkor minősült írásba foglaltnak, ha jognyilatkozatát a nyilatkozó fél aláírta.

[68] A Ptk. 6:8. § (1) bekezdése értelmében a jognyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a címzettnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett.

[69] A Ptk. 6:8. § (3) bekezdése kimondja, hogy a jogról lemondani, vagy abból engedni kifejezett jognyilatkozattal lehet. Ha valaki jogáról lemond vagy abból enged, jognyilatkozatát nem lehet kiterjesztően értelmezni.

[70] A Ptk. 6:94. § (1) bekezdése értelmében az alakiság megsértése miatt semmis szerződés a teljesítés elfogadásával a teljesített rész erejéig érvényessé válik. A (2) bekezdés értelmében a szerződésnek a kötelező alakiság mellőzésével történt módosítása, megszüntetése vagy felbontása is érvényes, ha az annak megfelelő tényleges állapot a felek egyező akaratából létrejött.

[71] A Ptk. 6:48. § (1) bekezdése értelmében pénztartozás esetén a kötelezett késedelembe esés időpontjától kezdődően a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal (...) megegyező mértékű késedelmi kamatot köteles fizetni, akkor is, ha a pénztartozás egyébként kamatmentes volt.

[72] A bíróságnak mindenekelőtt abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperes előadását rögzítő 5 db videófelvétel (videó címe1, videó címe2, videó címe3, videó címe4, videó címe5) a felperes szerzői alkotásának tekinthető-e. A felperes keresetét egyértelműen erre a tényre alapította, míg az alperes nem vitatta (17.sz.jegyzőkönyv 2.o.) , hogy a felperes és alperes együttműködésében szerzői mű jött létre több közreműködővel, de szerzőnek a felperes nem tekinthető. Mindebből az következik, hogy a felperes és az alperes egybehangzó állítása folytán a videók szerzői művi minőségét a bíróság megállapította, ahhoz külön szakértői vélemény beszerzése nem volt szükséges.

[73] A következő kérdés az alperesi védekezésre figyelemmel az, hogy a létrejött alkotás közös szerzői műnek tekinthető-e és, ha igen, kik tekinthetők az alkotás szerzőinek.

[74] A feleknek az álláspontja ebben a kérdésben eltér. Az alperes álláspontja szerint a felperes egy már kidolgozott tematikát olvasott fel angol nyelven, az elhangzottak mögött húzódó gondolatok azonban már az alperes rendelkezésére álltak, kidolgozást nyertek korábban is. Az alperes állítása szerint a felperes kizárólag egy adott szöveg angolra fordítását és annak előadását vállalta. Ennek azonban a felperes által csatolt emailek, melyek valódiságát az alperes nem vitatta, számos ponton ellentmondanak. A 2021. január 11-i emailjében például a felperes ezt írta: „Küldöm is az anyagot, amit összeállítottam, az egy pdf, a másik szerkeszthető, így be tudod illeszteni a márkanév template-be.” 2021. január 10-én a felperes írja: „Jó ötlet, hogy legyen hozzá házi feladat és egy kis leírás, összerakom és küldöm is a napokban.”. 2021. január 7. részutalajdonos írta a felperesnek: „Hogyha van már

konkrét anyagot, azt elkérném az olvasnivalós részhez és a munkafüzethez. A munkafüzetbe lehet, hogy jól jönne néhány példa, amin keresztül a programrésztvevő végig tud menni a három lépésen.”. 2021. május 27. résztulajdonos írja a felperesnek: „Az olvasnivalóval kapcsolatban, nagyon profin összeraktad, csak annyit kérnék kis változtatásnak, hogy ...”. 2021. június 4. résztulajdonos a felperesnek: „Ha esetleg már megvan a 2. témához tartozó olvasnivaló és gyakorlat, átküldenéd? Nagyon köszi!”. Mindezek azt tanúsítják, hogy a felperes saját maga állította össze az általa előadottakat és ezen az sem változtat, hogy a témát, a főbb pontokat, a vezérszavakat az alperes részéről vele kapcsolatot tartó résztulajdonossal egyeztetette. Azt is tanúsítják ezek az emailek, hogy a felperes nem csupán előadásokat tartott, de az előadások kiegészítéseképpen írásos anyagot, feladatokat, gyakorlatokat is kidolgozott és egy élő webináriumon is részt vett, amelyért külön óradíjat számolt el és ez kifizetésre is került (felperes emailje résztulajdonosnak 2021. május 26-án). Ezek messze az alperes által meghatározott feladaton túl terjeszkedő, önálló felperesi munkáról tanúskodnak.

[75] Annak igazolására, hogy a felperes az alperesi módszerek, az alperesi márkanév módszer, a honlapon olvasható ismertetések és az alperesi konkrét iránymutatás mellett alkotta meg az előadásokat az alperes 15/A/2, 15/A/5 és 15/A/7 alatt csatolt írásos anyagot. Csatolta továbbá az általa benyújtott videóanyagok magyar nyelvű írott változatát. Azonban azt, hogy ez mennyiben tükröz azonos gondolatíságot, vagy esetleg szövegazonóságot, nem tett nyilatkozatot.

[76] Arra a kérdésre, hogy mindezek mennyiben támasztják alá, hogy a felperes által videóra vett előadások nagyobb részt az alperes ötleteinek, iránymutatásnak, eszmeiségnek, a honlap tartalmának megfelelő szellemi alkotások voltak, az alperes párhuzamóságot, gondolatíság szerinti egyezést az általa csatolt iratok és a felperesi előadások között nem tudott felmutatni. Ami a 15/A/5 szám alatti email-váltást illeti, annak dátuma 2020. augusztus 31., miközben a felek közötti tényleges együttműködésre csak 2020 november végén, az első önálló videófelvételére pedig 2021 január elején került sor. Egy 2020 augusztus végi email tehát nem támasztja alá kellően azt, hogy milyen megállapodás jött létre a felek között 3-4 hónappal később. Megjegyzi emellett a bíróság, hogy az alperes által felhívásra csatolt vágott és vágatlan videók – vállalása ellenére - egyrészt nem tartalmazzák valamennyi, a felperes által megjelölt témát, abból csupán kettőt, másfelől a vágott (19 perc 57 másodperc) és a vágatlan (20 perc 38 másodperc) verzió között összesen fél perc különbség van, ami arra utal, hogy különösebb vágási feladat nem lehetett a létrehozott videókkal kapcsolatosan, nem igazolja tehát semmi, hogy az alperes is tevékeny, alkotó módon járult volna hozzá a videófelvételhez, inkább a technikai háttérrel biztosította, ez azonban az alperes szerzségének megállapításához nem vezethet. Ugyanígy semmi nem támasztja alá, hogy a perben nem álló résztulajdonos szerző, vagy szerzőtárs lenne, az alperes a csatolt iratokkal nem bizonyította, hogy résztulajdonos gondolatai jutottak volna kifejezésre a videóknak. Mindezekből arra a következtetésre jutott a bíróság, hogy a felperes a hivatkozott videóknak önálló és kizárólagos szerzsége.

[77] A felhasználási engedély a hivatkozott Szjt. 45. § (1) bekezdés szerint csak írásba foglalva érvényes, A felperes és résztulajdonos közötti email-váltás (ügyszám6), amely szerint 2020. november 15-én a megállapodás még nem állt készen az aláírásra, illetőleg az a

tény, hogy 3 nappal később is azt írja résztulajdonos, hogy „viszont a szerződést mindenképpen írjuk alá, hogy tegyük hivatalossá az együttműködésünket”, igazolja, hogy 2020. november 18-a előtt egészen biztosan nem került sor semmilyen szerződés aláírására. 2020. november 19-én viszont a felperes azt írta: „ma nyomtatom ki a szerződést és aláírom, visszaküldöm neked”. Mindez azt támasztja alá, hogy a 2020. november 12-én keletkezett irat létre nem jött szerződés, mely biztosan nem a felek megállapodását tükrözi. Ezzel szemben a 2020. november 20-ai, felperes által csatolt megbízási szerződés a felperes részéről aláírásra került, az alperes részéről azonban nem, így Ptk. 6:7. § (2) bekezdése alapján nem minősül írásbeli megállapodásnak annak ellenére, hogy az Szjt. 45. § (1) bekezdés értelmében a felhasználási szerződést, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, írásba kell foglalni.

[78] A kifejtettek alapján, mivel egyetlen, mindkét fél által aláírt szerződés sem áll rendelkezésre – azt az alperes, vállalása ellenére nem csatolta - a bíróságnak abból kellett kiindulnia, hogy a felek között szóbeli megállapodás jött létre a videók elkészítését és felhasználását illetően.

[79] Ide tartozik, hogy maga a felperes is, kereseti kérelmével ellentétben, 2021. augusztus 25-ében jelölte meg a jogsértés kezdő időpontját (ügyszám7 sz. jegyzőkönyv 2. oldal 6. bekezdés). Azaz maga a felperes is úgy látta, hogy az alperes 2021. augusztus 24-ig bezárólag, amikor is a felhasználási engedélyt a felperes visszavonta, jogszerűen tette fel a videókat a weboldall honlapjára. Következésképp mind a szerzői jogok megsértésére, mind a hangfelvétel és képmás felhasználásához fűződő személyiségi jogai tekintetében a jogsértő magatartás 2021. augusztus 25-től kezdődik, kivéve a névviselési jogot, hiszen arra a felperes az együttműködés elejétől igényt tartott és a nevek feltüntetésére soha nem került sor. Noha a perben nem nyert bizonyítást, hogy pontosan milyen időpontban került fel az első videó címe videó az alperes honlapjára, azonban a felperes alperes által nem cáfolt előadása szerint az már korábban (2021. januárjában) felkerült a honlapra, mint a négy korábbi májusban felvett videófelvétel. Ezért az első videó tekintetében a névfeltüntetéssel összefüggő felperesi igény is korábról eredeztethető.

[80] Ami a felhasználási engedélyt illeti, figyelemmel volt a bíróság arra, hogy a felek között írásbeli megállapodás nem jött létre. Emellett a felperes azt mondta, hogy az ő szerződéses akaratát a 2020. november 20-i csak általa aláírt írásbeli szerződés tartalma tükrözi, annak 6. pontjában azonban a felhasználás kereteit a szerzői vagyoni jogok végleges átadását illetően így rendelkezik: „A megbízott tudomásul veszi továbbá, hogy az általa elkészített iratok a teljesítést követően a megbízó tulajdonát képezi, amely azzal szabadon rendelkezhet. A felek rögzítik, hogy a **megbízottnak** semmilyen szerzői joga, vagyoni joga nem keletkezik a végzett tevékenység alapján, az kizárólag a **megbízott** szellemi terméke marad.” Ebből az szerződéses kitételeből akkor sem lehetne kiindulni, ha azt a felek mindketten aláírták volna, ugyanis egyetlen mondaton belül állítják a felek, hogy a megbízottnak semmilyen vagyoni joga nem keletkezik és azt, hogy az kizárólag a megbízott szellemi terméke marad. Arra vonatkozóan tehát, hogy a felperes szerzői vagyoni jogairól a véglegesség szándékával lemondott volna, azt átadta volna az alperesnek, még az az okirat sem ad megfelelő eligazítást, melynek tartalmát a felperes magára nézve elfogadta és azt aláírta.

[81] A bíróságnak tehát a felek tárgyaláson tett nyilatkozataiból, a csatolt emailekből kellett következtetnie arra, hogy mit tartalmazott a felek között létrejött megállapodás. Ebben egyfelelő kiindulási pont a felperesnek az eljárás során tett nyilatkozata (ügyszám8 jegyzőkönyv 5. oldal 3. bekezdés): „...az alperes felhasználja mindazt, amit én készítettem, hiszen azért készült, de ahhoz jogom van, hogy az nekem is meglegyen..., ha felhasználtam volna, kizárólag magáncélú felhasználás lett volna.”. Vagyis a felperes, aki tisztában volt azzal, hogy a vele készült videók az alperesi „márkanév-program” részét képezik, szabad felhasználást engedett az alperesnek, ráadásul felhasználási díj nélkül, hiszen a felek csupán óradíjban állapodtak meg, az óradíj pedig a felperesnek a fordítással, az anyagösszeállítással, a videó elkészítésével, illetőleg élő webináriumon való részvételével kapcsolatosan felmerült munkaóra számán alapuló díjazása, melybe a felek erre utaló közös megállapodása hiányában a felhasználási díj nem értendő bele. A felek nem állapodtak meg sem a felhasználás időbeli, sem térbeli korlátában, sem mennyiségbeli korlátokban, ugyanakkor ellenértékben sem állapodtak meg – ennek ellenkezőjét az alperes sem állította a per során.

[82] Minthogy a bíróság álláspontja szerint a felek megállapodtak abban, hogy a felperes ellenérték hiányában is a szerzői alkotásra vonatkozó felhasználási engedélyt megadja, ezért a Ptk. 6:94. § (1) bekezdése alapján az alaktság megsértésével, az írásbeliség mellőzésével létrejött semmis szerződés a teljesítés elfogadásával a teljesített rész erejéig érvényessé vált.

[83] A csatolt iratokból az is megállapítható, hogy nem a felperes szerzői vagyoni jogainak végleges átruházásáról, csupán az alkotás felhasználásáról, nevezetesen annak nyilvánosságához közvetítéséhez járult hozzá azzal, hogy a videófelveteleket átengedte az alperesnek annak ismeretében, hogy az a weboldallal honlapra felkerül és onnan az alperesi szolgáltatásra előfizetők számára nyilvánosan hozzáférhetővé válik.

[84] Ugyanakkor a bíróság álláspontja szerint az ingyenes felhasználási engedély bármikor visszavonható – hasonlóan a haszonkölcsön-szerződéshez (Ptk. 6:357. § (3) bekezdés). Az alperesnek a felperes által nem cáfolt előadásából megállapíthatóan az alperes, a viszonyuk megromlását követően a felperes részéről az alpereshez intézett engedély visszavonással kapcsolatos email kézhezvétele után a kérdéses felvételeket szolgáltatása részeként nem használta, azokat a programja elemei közül kiemelte. Erre vonatkozóan az alperesi ügyvezető is nyilatkozatot tett (43. jegyzőkönyv 3. oldal utolsó előtti bekezdés), ennek ellenkezőjét pedig a felperes nem állította és nem is bizonyította, ezért a bíróság a sérelmezett alperesi magatartást 2021. augusztus 24-ével befejezettnek tekintette.

[85] Mindebből az következik, hogy - tekintettel arra, hogy a felperesi engedély visszavonását követően az alperes részéről a videók nyilvánosságához történő közvetítésére nem került sor - az alperes a felperesnek a nyilvánosságához közvetítéshez fűződő szerzői vagyoni jogát és a hangfelvételhez és képmáshoz fűződő jogokat, mint a felperes személyiségi jogait nem sértette meg, hiszen 2021. augusztus 24-éig a képmás és hangfelvétel

felhasználása, valamint a nyilvánossághoz közvetítés nem volt jogsértő, mivel a felperes azt engedélyezte, az engedélyezés megvonásától pedig az alperes jogsértést nem követett el – legalábbis a felperes az alperes állításának ellenkezőjét nem bizonyította.

[86] Ami a felperesnek az SZJSZT 21/2022. számú szakvéleményre tett utalását illeti, a bíróság leszögezi, hogy a szakvéleményben foglaltak semmilyen módon nem kötik a bíróságot döntésében, de meg kell jegyezni, hogy a szakvélemény is utalt arra, hogy bár a digitális formában történő tárolás is használati cselekmény, de a nyilvánossághoz közvetítés jogát addig nem sérti meg az adott fél, amíg a nyilvánosság számára nem teszi azt hozzáférhetővé. A felperes itt is a nyilvánossághoz közvetítést sérelmezte, az alperes azonban vitatta, hogy a kettejük közötti nézeteltéréseket követően ezt a videót felhasználta volna és későbbi használati cselekményeket a felperes sem tudott bizonyítani.

[87] Más azonban a helyzet a név feltüntetéséhez fűződő szerzői jog, illetőleg a névviselési jog megsértésével.

[88] A csatolt videófelvevételekből megállapítható, hogy a felperes előadását rögzítő filmfelvételen a felperes neve nem került feltüntetésre – annak ellenére, hogy ezt e-mailjeiben a felperes többször felvetette és sérelmezte. Az alperes felajánlotta, hogy a felperest feltünteti a márkanév-csapat tagjaiként a honlapon, erre azonban nem került sor. A felperes kifejezetten cáfolta, hogy míg hozzáférése volt a honlaphoz, addig találkozott volna a nevével és az alperes a bíróság kérdésére sem tudott határozott választ adni, hogy felkerült-e valaha a honlapra a felperes neve. Ez pedig nem vitásan nem csak a szerzői személyhez fűződő jogát, a neve feltüntetéséhez való jogot sértette, de a személyiségi jogainak egyikét, a névviseléshez való jogot is.

[89] Ahogy a bíróság korábban kifejtette, az alperes ellenkező tartalmú nyilatkozata hiányában úgy tekintette, hogy a jogsértés kezdő időpontja 2021 január, ez ugyanis az az időpont, amikor az alperes által rögzített első felperesi előadás, a videó címe l elnevezésű videófelvétel készült és nem sokkal azután a honlapra került. Noha a szerzői mű nyilvánossághoz közvetítése, a szerző hangjának és képmásának közzététele a kifejtettek alapján nem tekinthető jogsértőnek, az azonban, hogy a felperes kifejezett kérése ellenére neve semmilyen formában nem került feltüntetésre, a hivatkozott személyiségi és szerzői személyhez fűződő jogát is sértette. A jogsértés befejező időpontját a bíróság 2021. augusztus 24-ében találta megállapíthatónak, minthogy ez az az időpont, amelyről az alperes azt állította, hogy a videókat elérhetetlenné tette honlapján és ennél későbbi időpontot a felperes sem tudott bizonyítani.

[90] A kifejtettek alapján a bíróság az alperesi jogsértést a név feltüntetéséhez fűződő szerzői jog és a névviselési jog megsértése tekintetében megállapította és ebben a körben a további jogsértéstől az alperest eltiltotta. Az abbahagyásra kötelezést, figyelemmel arra, hogy a jogsértés már nem folyamatos, a bíróság nem látta megállapíthatónak.

[91] A bíróság nem látta megállapíthatónak továbbá a képmáshoz és hangfelvételhez fűződő személyiségi jog, illetőleg a nyilvánossághoz való közvetítéshez fűződő szerzői vagyoni jog megsértését sem, ezért a bíróság a keresetet e tekintetben elutasította.

[92] A bíróság kötelezte az alperest elégtételadásra is a szerzői jogsértés következményeképpen, az adatszolgáltatásra kötelezést azonban mellőzte, mert a jogsértés a szerzői vagyoni jogok tekintetében nem nyert megállapítást.

[93] A sérelemdíjról:

A felperesnek a jogsértésből eredő köztudomású hátrányokon kívül további hátrány bekövetkeztét igazolni nem kell.

[94] Önmagában a személyiségi jogsértés ténye nem vonja maga után a sérelemdíj iránti igény megalapozottságát. A sérelmet szenvedett fél az őt ért nem vagyoni sérelemért követelhet sérelemdíjat, a sérelemdíj megállapításának feltétele tehát nem vagyoni sérelem bekövetkezése. A bíróság a felperes immateriális sérelmét igazoltnak találta. Az alperesi jogsértő magatartás megfosztotta a felperest attól, hogy saját önálló alkotását a nevével együtt ismerjék meg, arról az ő személyét beazonosítsák. Az alperesi videón a felperes úgy jelent meg, mint egyszerű közreműködő, akit csupán nyelvtudása vagy jó fellépése predesztinált a videón való szereplésre, azonban közreműködése nem volt olyan mértékű, hogy a neve feltüntetésre kerüljön. Az alperes megfosztotta a felperest attól, hogy saját szerzői alkotását úgy tárja a nyilvánosság elé, hogy az az ő személyével kapcsolatba hozható legyen. Ez a jogsértés alkalmas volt arra, hogy a felperes szakmai reputációjában sérelmet okozzon, azaz erkölcsi kárt szenvedett a felperes.

[95] A sérelemdíj mértékének megállapítása körében a bíróság értékelte a jogsértés miatt a felperes szakmai életében bekövetkezett hátrány mértékét. Figyelemmel volt a Fővárosi Ítéltábla Polgári Kollégiumának 1/2013 (06.17.) számú határozatával elfogadott kollégiumi véleményének 7. pontjára, mely szerint a sérelemdíjjal szemben követelmény, hogy az alany jogvédelmet nyerjen, egyúttal a jogsértőket is visszatartsa a sérelmet okozott magatartástól. Emellett értékelte a jogsértés négy hónapnyi időtartamát.

[96] A bíróság a sérelemdíj mértékét, a fent kifejtett körülményeket mérlegelve, az alperes esetében 200.000 forintban jelölte meg. Az így megállapított sérelemdíj alkalmas az alperes által a felperes szakmai életében okozott immateriális sérelem hátrányos változása ellentételezésének biztosítására, a felperesnek kellő jóvátételt ad az alperes által elkövetett jogsértés okozta hátrány vagyoni ellensúlyozására és alkalmas arra, hogy az alperes felé a jogsértést megfelelően szankcionálja. A sérelemdíj összege után a kereseti kérelemben foglaltak szerint a bíróság kamatfizetési kötelezettséget is megállapított a Ptk. 6:48.§ (1) bekezdés szerint.

[97] A perköltségről:

[98] A felperes részben lett pernyertes, a pernyertesség-pervesztesség arányát a bíróság 1/2-1/2 arányban állapította meg, így ezen arány figyelembevételével kötelesek a felek a perköltség megfizetésére.

[99] A felperes perköltségigényét 3.026.696 forint+áfában jelölte meg, 55 munkaóra és 150 EUR+ áfa óradíj mellett. Ügyvédi munkadíj igényét megbízási szerződéssel és munkaóra kimutatással támasztotta alá. Emellett kérte 24.000 forint lerótt kereseti illeték és 111.900 forint fordítási költség felszámítását is, az erről készült számlát is csatolta.

[100] A felperes perköltségigényét a bíróság eltúlzottnak találta, ezért a 32/2003 (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdés alapján a felperes által felszámítani kért 55 munkaórát a ráfordított munka, a beadványok terjedelme és a tárgyalások számára figyelemmel 35 munkaórára mérsékelte, így a felperest teljes pernyertessége esetén áfával együtt 1.926.080 forint ügyvédi munkadíj illetné meg. A felperes pernyertességi aránya folytán az általa kért, és a bíróság által mérsékelt ügyvédi munkadíj, valamint a lerótt illeték és fordítási költség 50%-a illeti meg (1.030.99 Ft) míg az alperest részleges pernyertessége folytán az általa igényelt 300.000 forint+áfa=381.000 forint fele összege, 190.500 forint illeti meg. Az összegeket egymással elszámolva a felperest megillető teljes perköltség 840.490 forint, melynek megfizetésére a bíróság az alperest kötelezte a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2025. április 3.

dr. Szabó Ildikó s.k.

bíró